

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 12CoP/284/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6425202487
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Tisová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2026:6425202487.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Silvie Tisovej a sudcov JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Petra Straku, vo veci starostlivosti o maloleté deti: 1/ A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, 2/ D. E. C., nar. XX.XX.XXXX, obe trvale bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Štiavnica, deti rodičov – matka: F. E. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XX/XX, G., a otec: E. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. H. XXX/XX, G., zastúpený: JUDr. Lucia Sklenárová, advokátka so sídlom SNP 94, Žiar nad Hronom, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 32P/159/2025 - 19 zo dňa 28. októbra 2025, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Žiar nad Hronom ako súd prvej inštancie rozhodol uznesením č. k. 32P/159/2025 - 19 zo dňa 28.10.2025 nasledovne:

I. Súd nariaďuje neodkladné opatrenie v nasledujúcom znení:

Súd ukladá matke F. E. C., nar. XX.XX.XXXX, povinnosť dočasne odovzdať maloleté deti A. B., nar. XX.XX.XXXX, a D. E., nar. XX.XX.XXXX, do osobnej starostlivosti otca E. C., nar. XX.XX.XXXX.

Súd vyživovaciu povinnosť matky k maloletým deťom neurčuje.

Súd styk matky s maloletými deťmi **n e u p r a v u j e**.

II. Na čas trvania neodkladného opatrenia súd **m e n í** rozsudok Okresného súdu v Žiari nad Hronom sp. zn. 27P/15/2020 zo dňa 28.04.2020 v časti úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom.

III. Toto neodkladné opatrenie bude **t r a v äť** do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej v konaní sp. zn. 32P/159/2025.

V rovine právnej odôvodnil svoje rozhodnutie podľa § 2 ods. 1, § 360 ods. 1, § 367 ods. 1, 3 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, 326 ods. 1, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1, § 330 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), a poukázal aj na čl. 5 zákona č. 36/2025 Z. z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“).

Vychádzal z potreby bezodkladne upraviť pomery maloletých detí, keďže z vykonaných zistení vyplynulo, že výchovné prostredie u matky bolo v relevantnom období ohrozujúce ich priaznivý psychický aj fyzický vývin. Zo samotného návrhu otca, ako aj z predložených listinných dôkazov, najmä úradného

záznamu z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny zo dňa 16.7.2025 a policajného záznamu z udalosti zo dňa 20.10.2025, vyplynulo, že matka dlhodobo a opakovane požívala alkoholické nápoje v čase, keď mala zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloleté deti, pričom v dôsledku požitia alkoholu vykazovala agresívne a nestabilné správanie. Tieto epizódy nadmerného pitia, sprevádzané hádkami, vyhadzovaním staršej dcéry z bytu, púšťaním hlasnej hudby v čase spánku detí a celkovým zanedbaním ich emočnej stability, vytvárali prostredie, ktoré objektívne ohrozovalo ich bezpečie a psychickú pohodu. Tvrdenia otca sa preukázali aj z výpovedí staršej dcéry, ktorá opakovane a jednoznačne vyjadrila želanie žiť u otca z dôvodu nevhodného správania matky pod vplyvom alkoholu. Tiež sa potvrdilo, že mladšia dcéra reagovala na pobyt u matky emočnými výbuchmi a zvýšenou psychickou nestabilitou. Maloleté deti odmietali návrat do starostlivosti matky v čase, keď bola pod vplyvom alkoholu, a tieto okolnosti boli dostatočne osvedčené aj zásahom polície zo dňa 20.10.2025, keď deti odmietli odísť s matkou a tá ich ponechala na mieste bez riadneho dohľadu. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že hoci situácia nedosiahla intenzitu vyžadujúcu postup podľa § 365 CMP, okolnosti prípadu preukazovali potrebu okamžitej úpravy pomerov podľa § 367 CMP. Dôvodnosť návrhu bola osvedčená existenciou naliehavej potreby stabilizovať výchovné prostredie detí a ochrániť ich pred ďalším vystavením alkoholickým excesom matky. Súd prvej inštancie preto považoval za nevyhnutné zabezpečiť dočasné zverenie maloletých detí do osobnej starostlivosti otca, ktorý mal pre deti vytvorené stabilné, bezpečné a predvídateľné podmienky a ktorého výchovné prostredie deti prirodzene vyhľadávali. Ďalej prihliadol na to, že otec kontakt matky s deťmi nebránil, pokiaľ bola triezva, avšak aktuálne pomery na strane matky odôvodňovali neupraviť styk počas trvania neodkladného opatrenia. Keďže išlo o dočasnú úpravu, súd prvej inštancie neuložil matke povinnosť platiť výživné. Záverom súd prvej inštancie konštatoval, že zotrvanie detí v starostlivosti matky by znamenalo vážne riziko pre ich zdravie, psychickú pohodu a priaznivý vývoj, a preto bol okamžitý zásah v podobe neodkladného opatrenia nevyhnutný a v najlepšom záujme maloletých.

2. Matka podala odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie. Žiadala, aby odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvej inštancie tak, že zamietá návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia. Matka vo svojom odvolaní uvádzala, že uznesenie súdu prvej inštancie bolo vydané nedôvodne, pretože podľa jej názoru neboli splnené zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia. Tvrdila, že neexistovala naliehavá potreba okamžite upraviť pomery maloletých detí, a skutkové okolnosti, z ktorých súd prvej inštancie vychádzal, neboli pravdivé ani osvedčené.

Poukazovala na to, že aj po doručení uznesenia deti naďalej zostávali v jej každodennej starostlivosti so súhlasom otca, ktorý podľa nej nemal obavu ich u nej ponechať. Zdôrazňovala, že o deti sa riadne starala, zabezpečovala im výchovu, prípravu do školy, krúžky, trávenie voľného času s tým, že v jej domácnosti panovali stabilné a bezpečné podmienky.

Popierala, že by požívala alkoholické nápoje v miere ovplyvňujúcej starostlivosť o deti. Argumentovala tým, že alkohol dlhodobo neužívala; poukázala na správu súdnej znalkyne z odboru psychiatria F. I. D. zo dňa 04. 11. 2025, podľa ktorého nevykazovala žiadne znaky závislosti ani inej duševnej poruchy. Tvrdila, že obvinenia otca boli účelové a vychádzali z manipulácie maloletých detí zo strany otca a jeho rodiny, ktorí ju podľa nej dlhodobo pred deťmi znevažovali a podsúvali im negatívne informácie. Podľa jej tvrdení staršia dcéra pri rozhovoroch pred cudzími osobami používala slovník typický pre otca a starú matku, čo podľa nej preukazovalo, že nehovorila spontánne.

Matka ďalej uvádzala, že otec zanedbával povinnosti súvisiace so starostlivosťou o deti, nevenoval sa im, nevedol ich k pravidlám, neoveroval si školské povinnosti a neposkytoval im plnohodnotné podmienky na učenie. Podľa nej deti u neho často prespávali v nevhodných podmienkach, sedeli bez podsedačkov v karavane, boli vystavené konzumácii nezdravej stravy a podľa jej opisu aj situáciám spojeným s užívaním alkoholu zo strany otca. Ako príklad uvádzala, že počas týždňa, keď boli deti uňho, nezabezpečil ich účasť na krúžkoch.

Tvrdenia otca o incidentoch, ktoré mali údajne súvisieť s jej požitím alkoholu, označila za nepravdivé a vytrhnuté z kontextu. Tvrdila, že dňa 20.10.2025 nebola pod vplyvom alkoholu a konflikt vznikol preto, lebo deti boli vopred ovplyvnené otcom, ktorý im mal povedať, aby k nej nešli, ak bude opitá. Rovnako odmietala tvrdenia o fyzickom konflikte so staršou dcérou. Opakovane poukazovala na to, že otec riešil situácie v prítomnosti detí konfliktným spôsobom, vrátane privolania polície, čo v deťoch vyvolávalo stres a úzkosť.

Matka tiež zdôrazňovala, že otec nemá adekvátne materiálne podmienky na každodennú starostlivosť o maloleté deti, keďže podľa nej v jeho domácnosti nemali deti vlastné lôžka, priestor na školskú prípravu ani súkromie. Naopak opisovala, že v jej domácnosti majú deti vytvorené stabilné, bezpečné a podnetné

prostredie. Tvrdila, že dlhodobé odlúčenie mladšej dcéry od nej by negatívne zasiahlo jej psychický vývin, čo podľa nej dokladoval aj jej emočný stav pri krátkodobom pobyte u otca.

3. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že sa stotožňuje s uznesením súdu prvej inštancie, do vykonania dokazovania vo veci samej.

4. Otec sa vyjadril k odvolaniu matky. Žiadal potvrdiť rozsudok súdu prvej inštancie. Uvádzal, že tvrdenia matky o neexistencii dôvodov pre neodkladné opatrenie boli nepravdivé a vytrhnuté z kontextu. Zdôrazňoval, že deti zostávali u matky len v období, keď bola v jej domácnosti prítomná stará matka a starý otec, ktorí mali na matku stabilizujúci vplyv a pred ktorými matka alkohol nepožívala. Po ich odchode sa podľa neho okamžite obnovilo jej problémové správanie. Za kľúčový označil incident zo dňa 24.11.2025, keď matka podľa jeho tvrdení bola pod vplyvom alkoholu, odmietala mu vydať deti, nereagovala na výzvy, neotvárala dvere ani po zásahu polície a staršiu dcéru ponechala zavretú v byte. Otec uvádzal, že maloletá D. mu otvorila dvere sama, pričom mu povedala, že jej matka bránila, aby mu ich otvorila. Matka taktiež odmietala dychovú skúšku, čo podľa neho potvrdzovalo jej požitie alkoholu. Incident mal podľa otca plne potvrdzovať podstatu ohrozenia, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené.

Podľa otca skutočnosť, že matke umožnil styk s deťmi nevyvracia potrebu opatrenia. Kontakt matke umožňoval len vtedy, keď bola triezva, najmä počas prítomnosti svojich rodičov; jeho konanie bolo motivované výlučne záujmom zachovať stabilné rodinné väzby a neodopierať deťom matku, pokiaľ to bolo bezpečné.

Upozorňoval, že neodkladné opatrenie neznamenalo zákaz styku, ale malo zabezpečiť, aby primárnu starostlivosť vykonával rodič, ktorý dokáže deti chrániť pred ohrozením.

Otec poukázal na to, že matka dlhodobo požívala alkohol, najmä vo večerných hodinách, pričom to potvrdzovali samotné deti opisom pravidelnej hlasnej hudby, hádok, agresívnych prejavov a situácií, v ktorých matka zaspávala v opitosti. Tvrdil, že deti o týchto skutočnostiach hovorili spontánne a konzistentne, bez jeho prítomnosti, čo vyvracia tvrdenie matky o manipulácii. Zároveň uvádzal, že správanie detí po pobyte u matky vykazovalo známky napätia a strachu. Lekársky posudok predložený matkou považoval za nedostačujúci, keďže išlo len o jednorazové ambulantné vyšetrenie bez zisťovania informácií od tretích subjektov a nezohľadňoval opakované incidenty dokumentované políciou. Poprel tvrdenia matky o jeho zanedbávaní starostlivosti a uvádzal, že deťom dlhodobo poskytoval stabilné prostredie, pomoc pri škole, pravidelný režim a zapojenie do záujmových aktivít. Tvrdil, že deti sa u neho cítili pokojne a bezpečne a opakovane mu samé uvádzali, že chcú byť s ním, najmä keď bola matka pod vplyvom alkoholu. Zdôrazňoval, že jeho cieľom nikdy nebolo obmedzovať kontakt matky s deťmi ani riešiť finančné otázky, ale výlučne ochrana maloletých pred pokračujúcim ohrozením. Uviedol, že po odchode matkiných rodičov sa problémové správanie matky okamžite obnovilo, čo potvrdzovalo systémovosť a opakovaný charakter ohrozenia.

5. Matka v replike k vyjadreniu otca tvrdenia otca o tom, že maloleté deti zostávali u nej len počas prítomnosti jej rodičov, označila za nepravdivé. Prítomnosť starých rodičov odôvodňovala výlučne oslavami narodenín detí a zdôrazňovala, že deti boli u nej nepretržite od 31.10.2025 do 24.11.2025 so súhlasom otca, bez ohľadu na nariadené neodkladné opatrenie. Podľa nej deti boli doma spokojné a o ich želaní byť s matkou svedčila aj komunikácia s otcom zo dňa 19.11.2025. mala za to, že otec zámerne vytvára dojem, že deti nechcú byť u nej. Tvrdenia o tom, že sa pred starými rodičmi zdržiava požívania alkoholu, označila za účelové.

K incidentu zo dňa 24.11.2025 matka uvádzala, že dvere neotvorila preto, že nechcela eskalovať prebiehajúci konflikt v prítomnosti detí. Tvrdila, že otec prišiel bez ohlásenia s požiadavkou „niečo riešiť“, hoci si želala písomnú komunikáciu. Zdôrazňovala, že nebola pod vplyvom alkoholu, pretože sa starala o chorú mladšiu dcéru, pričom ani počas komunikácie cez deň sa otec nedomáhal odovzdania detí. Následné opakované privolanie mestskej polície aj príslušníkov policajného zboru považovala za neprimerané a traumatizujúce pre deti. Uvádzala, že dychovú skúšku odmietla len preto, aby nezhoršila stres dieťaťa. Tvrdila tiež, že už približne tri hodiny po incidente otec navrhoval, že jej deti privedie späť, čo podľa nej vyvracalo jeho tvrdenia o ohrození detí z jej strany. Namietala, že incident zo dňa 24.11.2025 bol otcom umelo vyvolaný s cieľom vyvolať dojem konzumácie alkoholu a nevyhovujúcej starostlivosti. Spochybňovala pravdivosť otcových opisov jej správania, najmä tvrdenia o údajnom nočnom požívaní alkoholu, zaspávaní na toalete či púšťaní hlasnej hudby. Poukazovala na to, že otec nepredložil žiadne konkrétne údaje o tom, kedy a ako často mala alkohol požívať, pričom jej každodenné fungovanie, vrátane vedenia advokátskej kancelárie, pravidelných jász autom či zabezpečovania starostlivosti o deti,

bolo s jeho tvrdeniami nezlučiteľné. Uvádza, že dcéry používali výrazy, ktoré neboli vlastné ich veku, čo podľa jej názoru odráža slovník starých rodičov z otcovej strany, čo nasvedčovalo ovplyvňovaniu.

Taktiež zdôrazňovala, že mladšia dcéra ani počas psychologického vyšetrenia neuviedla žiadnu zmienku o konzumácii alkoholu zo strany matky, čo považovala za dôležité z hľadiska hodnotenia dôveryhodnosti tvrdení otca. Uviedla, že deti boli pravidelne pripravené do školy, mladšia dcéra patrila medzi najlepších žiakov a domáce úlohy si robila zodpovedne. Podľa nej kolízny opatrovník nemal k dispozícii informácie o reálnych pomeroch v jej domácnosti. Mala za to, že posudok F. D. potvrdil neexistenciu závislosti aj z jednorazového vyšetrenia, keďže ide o znalkyňu z oblasti psychiatrie.

Ďalej poukazyvala na to, že po tom, čo sa otec oboznámil s obsahom jej odvolania, došlo k zmene jeho správania. Od 26.11.2025 začal trvať na tom, aby deti spali výlučne u neho, deti sa vyjadrujú nejasne a reagujú vyháňavo; podľa jej názoru sú ovplyvňované. Uvádza, že D. prejavovala radosť a pokoj len pri pobyte u nej. Matka tvrdila, že otec jej neoprávnene obmedzuje styk s deťmi pod zámienkou bezpečnosti, hoci podľa nej neexistuje žiadny objektívny dôvod na obmedzenie kontaktu.

6. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 CMP, § 34 ods. 1 CSP, § 3 ods. 5 písm. a/ CMP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas účastníkom konania (§ 359 CSP, § 362 CSP, § 7 CMP) proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 2 CSP, § 357 písm. d/ CSP), preskúmal rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), s prihliadnutím na vady konania iba, ak mali za následok nesprávne rozhodnutie (§ 67 CMP) a napadnuté rozhodnutie postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP považujúc ho za vecne správne.

7. Uznesenie súdu prvej inštancie vychádzalo z toho, že bola osvedčená potreba bezodkladného zverenia maloletého do starostlivosti otca vzhľadom na podstatnú zmenu pomerov u matky a maloletých detí. Matka v odvolaní v podstate vytykala súdu prvej inštancie, že dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, keďže nebola ohrozená starostlivosť o deti, ich život, zdravie ani priaznivý vývoj.

8. Po oboznámení sa s obsahom spisu, ako aj listinnými dôkazmi a vyjadreniami predloženými v odvolacom konaní, odvolací súd mal za to, že bola dostatočne osvedčená potreba bezodkladnej úpravy pomerov účastníkov konania vzhľadom na najlepší záujem maloletých detí. Podľa odvolacieho súdu je uznesenie okresného súdu vecne správne a v súlade s § 387 ods. 1 CSP ho preto v celom rozsahu potvrdil. V súlade s § 387 ods. 2 CSP sa plne stotožnil aj s odôvodnením napadnutého uznesenia a odkazuje naň, pričom reagujúc na námietky matky v odvolacom konaní uvádza nasledovné:

9. V súlade s § 324 ods. 1 CSP s odkazom na § 2 ods. 1 CMP možno nariadiť neodkladné opatrenie pred začatím konania, počas konania aj po jeho skončení. V súlade s § 325 ods. 1 CSP na nariadenie neodkladného opatrenia musia byť splnené podmienky, t. j. buď potreba bezodkladne upraviť pomery alebo existencia obavy, že exekúcia bude ohrozená. Ďalším dôvodom na nariadenie neodkladného opatrenia v súlade s § 361 CMP je, ak to vyžaduje verejný záujem. Tento je charakterizovaný všeobecnými princípmi právneho poriadku. Jedným z nich je aj záujem maloletého dieťaťa a jeho ochrana. Záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri akomkoľvek rozhodovaní súdu, ktoré sa ho týka (viď čl. 5 Zákona o rodine), a zahŕňa najmä bezpečné a stabilné prostredie, v ktorom sa dieťa zdržiava. Dôležitá je aj ochrana duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa pred potenciálnym ohrozením (viď čl. 5 písm. c/ Zákona o rodine). Pri deťoch vyššieho veku vstupuje do popredia ako výrazné vodítko aj ich názor (viď čl. 5 písm. g/ Zákona o rodine), čo súvisí s ich mentálnym a citovým vývojom.

10. Preukázanie skutkového stavu prostredníctvom riadne vykonaného dokazovania je úlohou konania vo veci samej. V konaní o neodkladnom opatrení súd nevykonáva dokazovanie, vychádza len z tzv. osvedčených skutočností, kedy postačuje určitý stupeň pravdepodobnosti skutkového stavu. Pokiaľ má konajúci súd osvedčené, že je ohrozený záujem dieťaťa, resp. existuje pravdepodobnosť jeho ohrozenia, sú splnené procesnoprávne podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia.

11. Zo spisového materiálu jednoznačne vyplynulo, že staršie z maloletých detí pri pohovore na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny spontánne uviedlo skutočnosti týkajúce sa správania matky, ktoré zahŕňali užívanie alkoholu, púšťanie hlasnej hudby vo večerných hodinách, pre ktoré sa jej nedalo zaspáť, ako aj verbálne útoky zo strany matky. Tieto vyjadrenia odvolací súd nepovažoval za výsledok manipulácie, ale za autentickú reakciu maloletého dieťaťa, ktorá korešpondovala s opakovanými

udalosťami zachytenými aj v iných podkladoch, vrátane záznamov polície a tvrdení otca, ktoré vykazovali znaky konzistentnosti a pravdepodobnosti. Odvolací súd preto v danej fáze konania považuje za osvedčené, že v domácnosti matky dochádzalo k situáciám, ktoré by mohli bezprostredne a závažným spôsobom ohrozovať stabilitu a psychickú pohodu maloletých detí.

12. Matka síce predložila lekárske potvrdenie, ktorým sa snažila vyvrátiť podozrenia z požívania alkoholu, avšak odvolací súd mal za to, že ide len o jednorazové ambulantné vyšetrenie bez možnosti zachytiť dlhodobé správanie matky v domácom prostredí. Takýto doklad nebolo možné považovať za dôkaz, ktorý by bol schopný osvedčiť, že k ohrozeniu detí nedochádzalo alebo nemohlo dochádzať a matka neužíva alkoholické nápoje, prípadne bez zatiaľ viditeľných stôp na jej psychike a fyzickom zovňajšku.

13. V tejto súvislosti odvolací súd prihliadol aj na priebeh posledného incidentu dňa 24.11.2025, ktorej opis vychádzal z vyjadrení oboch rodičov, pri ktorom matka odmietla otvoriť dvere policajnej hliadke a rovnako sa odmietla podrobiť dychovej skúške na alkohol. Argumentáciu matky o dôvodoch odmietnutia považoval odvolací súd za nedôveryhodnú, najmä s ohľadom na to, že maloleté dieťa nakoniec otvorilo dvere samo a následne deti odišli s otcom. Táto udalosť ukazovala na reálne riziko pre fyzické aj psychické bezpečie detí, ktoré nie je možné ignorovať ani zľahčovať. Čestné prehlásenia matkiných rodičov spolu s fotkami z oslavy narodenín dieťaťa neosvedčujú, že v správaní matky pod vplyvom alkoholu nedochádza k ohrozujúcim situáciám vo vzťahu k maloletým deťom, keď v domácnosti nie sú iné osoby. Naopak, v kontexte tvrdení dieťaťa, opakovaných policajných zásahov a nevysvetlených okolností správania matky pôsobia matkine námietky v tomto štádiu osvedčených skutočností nedostatočne a nepresvedčivo.

14. Vzhľadom na povahu konania o neodkladnom opatrení, v ktorom sa nevykonáva dokazovanie v plnom rozsahu, ale postačuje osvedčenie podstatných skutočností, mal odvolací súd za to, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil všetky dostupné informácie a konal v medziach zákona. S prihliadnutím na závažnosť opísaných situácií a potrebu okamžitej ochrany maloletých detí bolo nariadenie neodkladného opatrenia dôvodné a primerané. Odvolací súd preto vyhodnotil, že ponechanie detí v starostlivosti matky by ich vystavovalo ďalším rizikám a nezodpovedalo by ich najlepšiemu záujmu. V danom prípade boli splnené podmienky podľa § 361 CMP, keďže bolo potrebné bezodkladne upraviť pomery detí tak, aby nedochádzalo k ďalšiemu vystavovaniu maloletých potenciálne nebezpečnému prostrediu. Za týchto okolností je dôvodnosť neodkladného opatrenia daná z hľadiska ochrany verejného záujmu – dočasnej ochrany najlepšieho záujmu maloletých detí, ktorý je prvoradým hľadiskom pri posudzovaní všetkých okolností prípadu. Preto nebolo nevyhnutné, preukázať bezprostredné ohrozenie zdravia alebo života dieťaťa ako nevyhnutnú podmienku nariadenia neodkladného opatrenia.

15. Keďže matka mala deti zverené do osobnej starostlivosti, vznikla potreba dočasne upraviť ich pomery tak, aby bol zabezpečený ich najlepší záujem, najmä potreba bezpečia a ochrana ich duševného, telesného a citového vývinu, zohľadniac aj ich názor detí. Odvolací súd preto zverenie detí do osobnej starostlivosti otca považuje za vecne správne.

16. Odvolací súd považuje za správne aj výroky týkajúce sa neurčenia výživného a neupravenia styku s matkou. Z tvrdených a osvedčených skutočností nevyplývalo, že by si matka vyživovaciu povinnosť neplnila ani že by otec bránil styku matky s maloletými deťmi.

17. Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je len dočasnou úpravou, ktorá neprejudikuje rozhodnutie vo veci samej v tom smere, že maloleté deti budú natrvalo vyňaté z osobnej starostlivosti matky. Prvostupňový súd rozhodne vo veci po riadne vykonanom dokazovaní, v rámci ktorého bude dôkladne skúmať všetky vyjadrenia účastníkov konania ako aj predložené dôkazy.

18. Toto rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu, na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).